

[Aksel Larsen.]

„En Række Stater synes nu at styre imod den næste Krig; foreløbig ved en Kaprustning af lignende Karakter som den, der fandt Sted indtil 1914, men endnu mere omfattende.

Det maa i høj Grad beklages, at de ved Versailles-Freden og i Folkeforbundspagten givne Tilsagn om Afrustning og Fred ikke er blevet til Virkelighed; og det maa desværre svække Tilliden, naar en Række Stater nu indleder en Oprustning, der i sig selv er en Trusel om en ny Krig.

Det danske Socialdemokrati vil fremdeles yde sin Indsats i det internationale Arbejde for Afrustning og Fred og afviser alle Planer om at deltage i Oprustningen.

Dansk Politik maa i Forhold til Udlandet ligesom hidtil følge Neutralitetspolitikens Linie. Man maa afvise Talen om Danmarks Evne til at paatage sig store militære Opgaver og Deltagelse i krigsmæssige Opgør. Landets geografiske og befolkningsmæssige Forhold anviser os Pladsen *uden for* de krigsførendes Rækker og *uden* Indblanding i andre Nationers Forhold, i Forventning om, at denne korrekte Holdning ogsaa berettiger til at vente en korrekt og hensynsfuld Holdning over for Danmark.

Socialdemokratiet anerkender Nationens Pligt til effektiv Bevogtning af Grænser og Farvande og dermed til Ydelse af al den Beskyttelse, der derved er mulig. Den Bevogtning, der er paakrævet, maa under de nuværende Forhold udføres af den bestaaende Hær og Flaade, af Politi og Grænsegendarmer, alt paa den Maade, som det bliver bestemt af den ansvarlige Regering.“

Der tilføjes, at da Tiden paa disse Omraader kræver visse Ændringer, vil det være naturligt, om Regeringen lader foretage visse Tilpasninger af Hærens og Flaadens System efter de her angivne Retningslinier.

Jeg har villet fremføre dette som et Udtryk for den Stemning, der faktisk behersker Regeringen, Rigsdagen og Folket, og for, hvorledes denne Stemning bliver kaldt til Live og holdt i Live i Folket. Man siger selv her, at Landets geografiske og befolkningsmæssige Forhold anviser os Pladsen *uden for* de krigsførendes Rækker, og i Henhold til dette skal vi indrette os. Det er en blodig Naivitet at tro, at andre Lande tager noget Hensyn til de befolkningsmæssige og geografiske Forhold, der angivelig skulde gøre det vanskeligt for Landet at forsvare sig, hvis det blev overfaldet. Hvis

disse geografiske og befolkningsmæssige Forhold overhovedet har nogen Indflydelse paa Danmarks Mulighed for at blive inddraget i krigsmæssige Forviklinger, maa det dog være den, at Mulighederne bliver større, end de ellers vilde have været, men Socialdemokratiet drager paa sin Kongres den stik modsatte og fuldkommen forkerte Konklusion og kombinerer dette med en Hævde af, at vi i øvrigt savner Evnen til at forsvare os, hvis vi bliver angrebet.

Vi behøver ikke at holde os til Socialdemokratiet for at finde Vidnesbyrd i denne Retning.

Det ærede Medlem Hr. Hartel har ganske vist netop staaet her og sagt, at der er sket en afgørende Ændring i de verdenspolitiske Forhold, vor Stilling er en anden, vi er truet, o. s. v., og ud fra dette har han motiveret sit Partis Holdning til de Lovforslag, vi her behandler. Det ærede Medlem sagde imidlertid under Sagens anden Behandling det stik modsatte, og jeg vil gerne have Formandens Tilladelse til at citere dette. Det ærede Medlem sagde — det er Fortrykket Sp. 5903 —

„at det, vi skulde tilstræbe, var at opbygge et Værn, der stort set var i Stand til at løse Opgaver nogenlunde svarende til de Opgaver, vi stod over for i 1914, idet vi gik ud fra, at de storpolitiske Forhold ikke i Dag er væsentligt forskellige fra den Gang“.

Hvis denne Betragtning, som det ærede Medlem fremsatte ved Sagens første og gentog ved Sagens anden Behandling, er rigtig, ja, saa er det givet, at det ærede Medlem maa tilslutte sig Regeringens Forslag og finde, at det endda er særdeles fortrinligt. Det vil altsaa sige, at Danmark ikke er udsat for alvorlige krigsmæssige Forviklinger, at der er en international Magtbalance netop omkring den geografiske Plet paa Jordkloden, hvor Danmark befinder sig, saaledes at denne Magtbalance i sig selv sikrer os mod at blive angrebet af nogen militær Stormagt. Naar den Slags Anskuelser prædikes, ikke alene fra Partikongresser, ikke alene fra Tingets Talerstol, men naturligvis ogsaa i Pressen og paa Møder ude i Landet, kan man ikke rette Bebrejdelser mod Folket, hvis det paa Baggrund af dette mener, at saa er den hellige Grav jo vel forvaret, vi behøver overhovedet ikke at interessere os for Forsvarsspørgsmaalet.

Dertil kommer, at der er Krise, at de økonomiske Tilstande for største Parten af Landets Befolkning er slette og daglig bliver værre. Krisen har bevirket stigende